

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül.

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: «Szeretet szózatom», amelyet az Istennek szentelt lelkekhez intézek. — **Huszár Elemér dr.:** Az Oltáriszentség az egyházi törvénykönyvben. — **Nagelreiter Alajos dr.:** Legenda a csodálatos kenyérszaporításhoz. — **Kosztolányi A.:** Őszi ének. — **Központi:** Mindent Érted, Jézusom.

«Szeretet szózatom», amelyet az Istennek szentelt lelkekhez intézek.*

A világ megmentésére Nekem szentelt lelkekre van szükségem, *amelyek valóban engesztelő, áldozatos jegyeseim.*

Nincsen Nekem elég belőlük, hiányoznak Nekem.

Adjatok Nekem ezekből a lelkekből. Legyetek ti ilyen lelkek.

Szívem vár. Szívem hozzátok esdekel.

De tudjátok ezt jól:

A Keresztrefeszített Jegyes keresztrefeszítve veszi jegyését.

Az igaz jegyes szíve, jegyesének zsákmánya.

Jegyese szívével együtt dobog s mindazt szereti, amit Ő szeret.

Igy a Nekem szentelt lelkeknek el kell veszniük Énbennem, Érettem fogollyá lesznek és Általam megsemmisülnek.

Nekik is, mint Nekem, lángolóan kell szomjazniok a lelkek üdvét és Atyám dicsőségét; szeretniök kell, mint Én szeretem a keresztet és a jóvátevő szenvedéseket.

Nem akartok-e ti is mindezekhez tartozni?

Kérhetnétek-e több szeretetet Tőlem, mint amennyit Én nektek adok?

Érettetek Hostiává tettem Magam; *legyetek ti teljesen Nekem szentelt Hostiák.*

E jelen kérelmet és a kíséző magyarázatot, — teljes valószínűség szerint, — a mi Urunk Maga közölte egy alázatos, hű lélekkel, azzal a kötelezettséggel, hogy azt minden, Istennek felajánlott lélekkel megismertesse.

A vallásos társaságokban megújult buzgalom számos hivatást vonz és a Szent Szívnek igaz, jó segítője lesz a világ megújításában.

«A lángoló vágy nagy sikolya a szózat, amely Szívemből kiárad. Mint az áradat, mely bejut a földre, elárasztva és megtermékenyítve azt s azután végül visszasodródik; kell, hogy könyörgő szózatom meghallgatást találjon a szerető lelkekben, amelyeket istenileg átalakít engesztelő hostiává (áldozattá) és végül beragyogja a világot.»

Atyám végtelen Jósága, az Ő fogadott gyermekeit össze akarja gyűjteni, szeretett Fia művének . . .

. . . Számítok a Nekem szentelt lelkekre ebben a megtisztelő megbízásban . . .

Ha hiányoznak Nekem az apostolok a világ megmentésében, ha nincs elég papi

* Igaz, hogy szerzetesnőknek van ez írva, de oly szép és oly komoly, hogy más vallásos lélek is, megszívlelheti. A toulouséi imaapostolság kiadványa alapján.

és szerzetesnői lelkem, hogy betöltsék ezt az engesztelő művet, ez azért van, mert azok, akikkel bírok, nem élnek eléggé, valóban önfeláldozva és nem engesztelnek eléggé.

Értsétek meg jól, ez kérelmem valódi értelme, a buzgalom nagy sóhaja, amelyet ezekbe a lelkekbe, mindezekbe szeretnék beoltani, hogy szeretetüket felgyullasszam és nemeslelkűségüket és buzgalmukat felszítsam.

Az én kérésem nem valami új kérés. Nem fejeztem-e ki minden kívánságomat Evangéliumomban? És nem határoztam-e meg pontosan Szabályaitokban?

De ez a megújult buzgalom kérése, amellyel szívetek felel az Én Szívemnek.

* * *

«Hostiává lenni» többet ér, mint a Hostiáról elmélkedni!

De mi is az: «Hostiává lenni»? ha nem az, hogy hostiává tétetni magát egy barát-ságos «fiat»-tal (úgy legyen), egy felajánló tettel a megváltó Hostia által.

De ez egyetlen.

Hogy befejezhesse művét, összegyűjteni kíván más élő Hostiát, kik kis áldozatokkal önként szolgálnak Neki, utánozva, — valóban nagyon gyöngén —, de valóságban a tökéletes Eszményt, a Fájdalmas Szűzanyát.

* * *

Szerzetes lelkék, figyeljétek, értsétek meg jól:

Ha mindannyian önátadóbbak, áldozatosabbak lettétek volna, a világ nem jutott volna oda, ahol ma van!

Ha nem siettek szeretetem szándékait teljesíteni, a világ továbbra is vesztébe rohan.

Ó, kegyelmet! Kegyelmet!

Ébredjétek önző szenderegésetekből! Gondoljatok arra, mit várok tőletek . . .

Az igaz szeretet itt lenni nem talál másban nyugalmat, csak a buzgalomból eredő szenvedésben . . .

Ez nem az az óra, amelyben az életet nyugodtan, önző közönnyel a szeretet védelme alá rejthetjük . . .

A szerzetesi lélek, vagy a megváltásban segélyezőnek nincs helye, hol nyugalmat találna.

Ó gondoljatok mindarra Istenetek, Atyátok, Megváltótok, Jegyesetek színe előtt, az Őmérhetetlen világi családja színe előtt, akik üdvüket mind a ti engeszteléstektől várják.

Nehéz az óra, a világ megengesztelésére kiválasztott lelkeknek!

Az Oltáriszentség az egyházi törvénykönyvben.

(Jus Eucharisticum.)

(Folytatás.)

A legméltóságosabb Oltáriszentséget az oltár közepén elhelyezett elmozdítatlan *szentségsekreányban* kell őrizni. A szentségsekreány mindenfelől jól zárt, a liturgikus törvények szabályai szerint illendően díszített, minden más dologtól üres legyen s oly gondosan őriztessék, hogy minden szentségtörő profanálás veszélye kizárassék. Ha a püspök által megállapított súlyos ok tanácsolja, nincs tiltva a legméltóságosabb Oltáriszentséget éjjel az oltáron kívül, korporalén, biztosabb és illő helyen őrizni, de az örök lámpának akkor is égni kell előtte. A szentségsekreány kulcsát, melyben a legméltóságosabb Oltáriszentséget őrzik, gondosan kell őrizni, a pap, aki a templom vagy kápolna gondját viseli, ezért lelkiismeretében felelős. Az Oltáriszentség őrzését elhanyagoló papot az 1215-i lateráni zsinat 3 havi felfüggesztéssel, ha pedig ebből valami botrány származott, súlyosabb büntetéssel rendeli büntetni, a C. J. C. a büntetést nem állapítván meg, azt a püspök belátása szerint szabhatja ki.

Konzekrált ostyák oly számban, mely a betegek s más hívek áldoztatásához

* Hostiává lenni = áldozattá lenni.

elegendő lehet, állandóan őriztessenek a szolid s illő anyagból készült tiszta, fedelével jól csukott, fehér selyemköpennyel borított és díszített *pyxis*ben.

A szentségsekreány előtt, melyben a legméltóságosabb Oltáriszentséget őrzik, legalább egy *lámpa* éjjel-nappal állandóan égjen, olajbogyó olajával vagy méhviasszal táplálva; ahol azonban olajbogyó olaja nem kapható, a püspök bölcseségére bízatik, hogy más, lehetőleg növényi olajjal cseréltesék fel.

Úgy a hívek áldoztatására, mint a szentségkítételre szolgáló konzekrált ostyák frisske legyenek s gyakran *újttassanak*, a régiek szabályszerűen konzumáltván, úgyhogy megromlás veszélye ne legyen, gondosan betartatván a püspök által adott utasítások. Akik a hívek vallásoktatásával foglalkoznak, semmit se mulasszanak el, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti ájtatosságot azok lelkében felkeltsék s különösen intsek őket, hogy ne csak vasárnap s parancsolt ünnepeken, hanem hétköznapokon is, amennyire lehet, gyakran vegyenek részt a szentmisén s látogassák a legméltóságosabb Szentséget.

Azokban a templomokban és kápolnáknban, amelyekben a legméltóságosabb Oltáriszentséget őrzik, *magán kítétel, vagyis cibóriummal*, minden igaz okból a püspök engedélye nélkül történhet; *nyilvános kítétel, azaz monstranciával*, pedig Úrnapján s nyolcada alatt mise közben és vecsernyére, más időben azonban csak igaz és súlyos, kivált nyilvános okból s a püspök engedélyével, habár a templom kivett szerzetesrendhez tartozik is. A legméltóságosabb Oltáriszentség kitétele lének és visszahelyezésének szolgája a pap vagy diakonus, a *szentséges áldás* szolgája azonban csak a pap s azt a diakonus nem adhatja, csak abban a rendkívüli esetben, ha a püspök vagy a plébános súlyos okból adott engedélyével, mely szükség esetén jogosan feltételeztetik, ha a szent útravalót beteghez vitte.

A *40 órás szentségimádás* minden plébániatemplomban s azokban a templomokban, ahol a legméltóságosabb Oltáriszentség állandóan őriztetik, a püspök beleegyezésével megállapított napokon, a lehető legnagyobb ünnepélyességgel minden évben megtartassék, s ahol különös körülmények folytán nagy nehézség nélkül s e nagy szentségnek tartozó tisztelettel nem történhet, gondoskodják a püspök, hogy legalább néhány órán át, megállapított napokon, a legméltóságosabb Szentség ünnepélyesebb szertartással kitétessék.

IV. Az Oltáriszentség elleni bűnökről.

Aki *konzekrált színeket elvett, vagy gonosz célra elvisz, vagy visszatart*, eretnekség gyanújába kerül s az Apost. Széknek legkülönösebb módon fenntartott kiközösítés alá esik, becstelen lesz, a klerikus ezenkívül letétetik.

Aki karácsony napját és halottak napját kivéve, apostoli engedély, vagy a megyéspüspök felhatalmazása nélkül *egy nap több misét vagy nem éhgyomorral* merészal misét mondani, a püspök által a körülmények különbözősége szerint megszabandó időre a misézéstől felfüggesztendő.

Aki nincs pappá szentelve, ha *misemondást színel*, az Apost. Széknek különös módon fenntartott kiközösítés alá esik, azonkívül a világi megfosztatik az Egyházban esetleg bíró fizetésétől vagy hivatalától s a bűn nagysága szerint más büntetésekkel büntetendő, az egyházi letétetik.

Aki *misepénzekkel üzérkedik vagy kereskedik*, aki nem végez annyi misét ahányért díjat vett fel, aki kézi misedíjakat másoknak küld át s nem teljesen küldi át azokat, a püspöktől a bűn nagysága szerint büntetendő, nem zárva ki a felfüggesztést vagy az egyházi javadalom vagy hivataltól való megfosztást, világiaknál a kiközösítést sem.

(Vége.)

Dr. Huszár Elemér.

Legenda a csodálatos kenyérszaporításhoz.

A délfranciaországi Limoges városában a püspöki épület erkélyén Martiális, Aquitánia első püspöke állott, aki Galliába vitte a kereszténység tanát. Gyönyörű világos tavaszi est volt, a csillagok fényesen ragyogtak, köröskörül mélységes csend. A tiszteletreméltó férfiú mélységes gondolatokba merülten kelet felé nézett. Gondolatai elszálltak a tengeren túlra a szent városba, Jeruzsálembe, ahol közel hetven évvel azelőtt Ura és Mestere, Jézus Krisztus a szegyetlen és borzalmas keresztalált szenvedte el. Az elmélkedő férfi már 80 éves volt. Ekkor az erkélylépcsőn szaladva vidám fiúk jöttek fel, a kereszténység tanítványai, a katechumenek, akiknek nemsokára a kereszttség szentségét fogja feladni a püspök, aki maga személyesen tanította őket a keresztény kinyilatkoztatott és a szent szóhadomány által átszarmaztatott isteni igazságokra. Vidáman és kedvesen kezet csókoltak a püspöknek és szerető tisztelettel mondták a jámbor köszöntést: «Béke legyen Veled! Jó püspökatyánk hová révedez, hová vándorol a szemed? Palesztinába, a szentföldre, ahol egykor az isteni Mestert láttad, akinek szolgálász és nekünk is kell majd szolgálunk?»

«Igazatok van» mondá a püspök, «én ma a Mesterre gondoltam és arra, hogy nemsokára nektek is nyújtom majd a békekenyeret. Így hát ifjúságomból egy élményt akarok ma nektek elmondani, amely újabban most igen sokszor forog elmémben és akkor történt, mikor olyan idős voltam, mint most ti vagytok.

Krisztus tanítói működésének második évében történt az esemény. A néposkaság követte Őt, 5000-en voltak, a genezáreti tó innesső részén, ott, ahol a vidék hegyes és dombos. Leült egy hegyletőn és Ő látta a sok embert és az est már közel volt és az út az otthon felé még messze. András, az Úr tizenkét apostolának egyike, engem is magával vitt, követtem őt, nálam volt 5 árpakenyér és két hal. Ekkor mellettem állott András. «Martiális, Elind fia, jöjj velem a Mesterhez.» Én elmentem. A Mester szólt: «Martiális, add nekem kenyeredet és haladat». Odaadtam Neki és a Mester reám tekintett olyan pillantással, milyen minden fiatalembernek kívánnék. A fiúk nagy lelkesedéssel hallgatták. Igen élénkek lettek. «Püspök atyám», szólt az egyik fiú, «akkor te vagy az az ifjú, akiről az evangéliumban ez áll: «Van itt egy fiú, kinek öt árpakenyere van és két hala?» «Igen», mondá a püspök, «az én vagyok». «Akkor te tanuja voltál a csodálatos kenyérszaporításnak, a legszentebb Eucharisztia, az Oltáriszentség előképének.» «Eltaláltad», mondotta a püspök, «ott fiú voltam akkor, ma 80 éves vagyok. Ma ti fiúk vagytok, hetven év múlva olyan idősök lesztek, mint a püspöktök. Azonban mindig fogják olvasni az Evangéliumot a csodálatos kenyérszaporításról.»

«Martiális atya», szólt a tanítványok egyike, «és így sohasem fogják elfelejteni azt a fiút, aki az Úrnak az öt árpakenyeret és a két halat odaadta. Püspök atyánk, mi tőled szívjótságot akarunk tanulni.» Eddig az érdekes legenda.

Egy nagynevű keresztény festőművész, Martini Simone, 500 évvel azelőtt szép képekben ábrázolta Szent Martiális életét, amelyeket napjainkban is lehet szemlélni Franciaországban az egyik avignoni templomban.

Több szent életét tárgyaló könyv tartalomjegyzékét szorgosan átolvastam, de Szent Martiális nevét nem találtam meg. A legendát, amelyet egy 1930-ban megjelent német könyvből szabadon fordítottam, igen érdekesnek találtam és arra is érdemesnek, hogy az Örökimádás lelkes olvasóival tartalmilag hűen közöljem. Végül még átnéztem a Martyriológium Romanumot, amely hat Szent Martiálist sorol el, akik közül csak egy püspök van, a többiről említi, hogy vér-

tanuk. Szent Martiális püspök ünnepe a Martyriologium szerint Aquitániában (Lemovicis) június 30-án, két pappal, Alpinianusszal és Austricliánusszal együtt van. Mindhármukról írja a Martyriologium: «akiknek élete a csodák jeleivel kiválóan ragyogott». Kár, hogy a legenda német írója nem említi a forrást, amelyből merítette az említésre méltó kedves legendát... *Dr. Nagelreiter Alajos.*

ŐSZI ÉNEK.

Oly nagy a csend, ... szinte hallom:
 Hervad a levél a gallyon.
 Bús az ősz, mint szép menyasszony
 Fátyla, tört szívéen, diszének.
 Fáj e fény, e síri ének!

— Ősz van még, sok szív-világban,
 (Rózsa helyett jégvirág van,)
 Csipkerózsikás álomban:
 Míg nem zörget örökélet
 Napkirálya, — s újraéled.

Oly nagy a Csend, ... szinte hallom:
 Mint dobog, fehér oltáron,
 Legszentebb Szíved, Jézusom.
 — Ó, te édes hang, megértlek:
 «Lélekkertben ősz: a vétek».

— Zeng a Szíved, szent Tavasz van.
 Fényözönben látlak mostan.
 Szívem lángja Égre-lobban,
 S csengetek a Liliommal:
 «Jöjjetek, ti bűnavarral.

Terhelt, hervadt őszi lelkek, —
 S új tavaszra, fényre letek!
 Elolvad majd itt a vétek
 Jégvirága, és nyomában,
 Öröknap vár, — az Ostyában!

Gyujtsatok ma bánatmécset!
 — A Halál nem soká késhet;
 S lélekkertben, majd gazt éget! —
 Még feléled a Rózsátok,
 Még Istenarcot várhattok!»

Kosztolányi Angéla.

Sopronban az orsolyarendi leánygimnáziumban május 26-án huszonegy új taggal, Esztergomban pedig a belvárosi plébániai eucharisztikus szövetségben huszonnyolc új tag felvételével gyarapodott a szentségi Jézust vigasztalóknak tábora.

ÜMASHZÁNDÉKUNK

«Mindent Érted, Jézusom!»

Ősszel újra indul a legtöbb Oltáregyesületben a munka. Gyűlések, munkatervek, új nekilendülések ideje az ősz az egyesületi életben. Életbevágóan fontos, hogy az új elindulások és nekilendülések, tiszta indítékok alapján egyéni érvényesülési vágyak, feltűnést hajhászó hiúságok és örökösen sértődött érzékenységek nélkül és igazán a «Mindent Érted, Jézusom!» szellemében induljanak el. Jelvényünk peremén rajta van e három szó és a tervező szerint szimbolizálja az oltáregyesületi életet: a mindent az Úr Jézusnak adó, mindent az Ő dicsőségére áldozó és mindennel Őt engesztelő életet. Valóságos oltáregyleti program van e három szóban! Ha pedig program, akkor ezt meg kell valósítani. A megvalósítás folytonos figyelem, folytonos lelki munka és folytonos felajánlás a mi részünkről. Ne gondoljuk, hogy ez csak apácáknak való és világiak által meg nem valósítható elgondolás. Olyan egyszerű a reggeli első térdhajtásunkba beleszöni ezt a fohászt: «Mindent Érted, Jézusom!» És napközben — ha eszünkbe jut — megújítani, újra élénkebbé tenni ezt az elhatározást. Ha egész nap nem jutna eszünkbe, akkor is érvényes az egyszer komolyan kifejezett felajánlás. Ha gyarlóságaink el is nyomják ezt az örökmécseslángot, ki nem oltják és amikor akarjuk, egy új ismétléssel felszíthatjuk lángocskáját. Nehézségeink, kellemetlenségeink, fogyó türelmünk, megpróbáltatásaink idején megtartja lelkünk békéjét a «Mindent Érted, Jézusom!»

Nem is olyan nagy dolog az a mi részünkről, amit teszünk és természetfeletti átváltoztatással örökértékűvé válnak a múlandó földi célok szolgálatában végzett teljesítményeink. Pl. az oltáregyesületi tag nagymosást végez. Nem könnyű és nem a legkellemebb munka! Egész nap a teknő mellett állni, a ruhák szennyét látni, fizikai erőnket használni! De ha közben a «Mindent Érted, Jézusom!»-mal arra gondol, hogy az Úr irgalmával egyesülésben áll ott, hogy a látott szenny az emberek bűneire emlékezteti, hogy erőkifejtése folytonos könyörgés az Úr Jézus irgalmasságához, akkor ez a nagymosás a legköltőibb megfogalmazású imát is felülmúló könyörgés és engesztelés lesz.

Kedves oltáregyesületiek, vigyünk sok lelkiséget az életünkbe! Engedjük világitani benne az oltáregyesületi hivatást! Imádkozzunk buzgón az imaóráinkon azért, hogy minden oltáregyesületinek legfőbb gondja az Úr Jézus engesztelése legyen és a mindent átvilágító nagy szándéknak árnyékában eltűnjenek azok a foltok, melyek egyéni ambíciók és tökéletlenségek méltatlanságával akadályozzák azt, hogy tökéletesen felelhessünk meg oltáregyesületi hivatásunknak.

VATELJES • BÜCSÜNK

Szeptember 4-én, 5-én, 8-án, egy szabadon választott napon, az egyéni imádási óra és a közös ájtatosság (gyűlés) napján.

OLTÁREGYLETI ÉLET

Jól kezdjünk hozzá az oltáregyesületi munkaévhez! A legtöbb helyen nyáron csak a szentségimádás van meg az Oltáregyesületben és hiányzanak a gyűlések, munkatársak stb. Magunk is így vagyunk a Központban. De így találjuk — tapasztalat alapján — megfelelőbbnek. Annál fontosabb azonban, hogy az őszi első összejövetel jól elő legyen készítve. A gyűlés meghirdetve, a tagok a terjesztőnk, csoportvezetőnk által felszólítva tudhassák, hogy mi készül. Előre érdeklődést keltve, szívesebben jönnek a tagok és nemtagok is a gyűlésre, melynek tárgysorozatán a fő az évi munkaprogram megbeszélése. Ne legyen az előterjesztés kizárólagos, hogy hozzászólhassanak: jó ideák születnek ilyenkor és fokozódik a lelkesedés.

Osszuk el a megvalósítandó feladatokat a tisztségek vezetése alatt! *Rátermetteket válasszunk!* Mutassunk rá a mult tapasztalataira: hiányokra és eredményekre egyaránt! Hangsúlyozzunk ki, hogy a szentségi Úr Jézus számít reánk, akiket az Oltáregyesületbe meghívott. Ne hiányozzunk Neki sohasem!

Az oltáregyesületi tagok különösen lelkesen karolják fel és propagálva segítik az A. C. célkitűzéseit: gyakorolják maguk és ébresszék fel másokban is az apostoli szellemet («Világiak Krisztus országáért!»).

Az oltáregyesületi lelkigyakorlatok idejét inkább az advent valamely hetében állapítsuk meg, mert később nehezebb vezetőt találni.

* * *

Szent percek Jézus lábainál címen megjelentettünk egy füzetet, amely kitűnő vezérfonal az egyéni imádási óra jó elvégzéséhez. Amikor a nagyobb imakönyv beszerzése nehézségbe ütközik, nagyon jó megoldás ez a 35 lap terjedelmű füzet, mely a végén az Oltáregyesület szokásos engesztelő imáit is tartalmazza. *Lehetőleg tömegesen együtt rendeljük meg az oltáregyesületi tagok számára.*

† **Kánter Károly** egykori szentéletű igazgatónk példájának ismertebbé tételére és — ha a jószág Istennek úgy tetszik — a Boldog címével való felékesítésének előkészítésére mozgalmat indított *dr. Tiefenthaler József* pápai kamarás, Szent Imre-kollégiumi igazgató. Ő gyűjti az adatokat; akinek valami frás a boldogulttól birtokában van, küldje be az oltáregyesületi irodába (Budapest, IX., Üllői út 77). A boldoggá avatáshoz szükséges kegyelmek, imameghallgatások, esetleg csodák kieszközlésére a boldogult utolsó fényképével ellátott lapra imákat adtunk ki. Két fillérért kapható Központunkban.

Dezső István, az Örökimádás nagyrebcsült munkatársa, kis könyvben adott ki nagyszerű gondolatokban gazdag elmélkedési anyagot «Isten háza és a menny kapuja» címen. A könyvecske jóvedelmét temploma rendbehözására kívánja fordítani, azért kétszeresen is megérdemli a pártfogásunkat. Megrendelhető a szerzőnél: *Dezső István plébános, Felcsut, Fejér vm.*, vagy az oltáregyesületi iroda révén is. Ára 40 fillér. 126 lap a terjedelme.

Az Örökimádás harangjainak gépesítése érdekében szükséges előmunkálatok (villanyfelvezetés a toronyba, a harangtengelyeknek golyóscsapágyakba való átszerelése) már elkészült, most már csak a gépek megérkezését várjuk.

Budapesten a XI. kerületi polgári leányiskolában a szokásos impozáns csapattal az I. osztályból 28, a II.-ből 38, a III.-ből 31, a IV.-ből 21 új tag felvételével gazdagodott az Úr Jézus engesztelő gárdája. Jún. 8-án volt a felvétel.

Mindannyiukat beirtuk az Úr Jézus közelében őrzött társaskönyvbe és szeretettel köszöntve az új testvéreket, nagy buzgóságra és hűségre kérjük őket.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS**